

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 262. szám

2014. október

ŐSZI IMÁDSÁG

Áldott jó Istenem!
Megköszönöm Neked
azt a nagy kegyelmet,
azt a szeretetet,
amivel tartottad kicsiny
életemet.
-Őszbe fordult az év
Hullnak a virágok.
Hervadnak a szívemben
megálmodott álmok.
Vágyakat söpörget
bennem az őszi szél,
szétszórja, elfújja:
a vágy csak ennyit ér,
,Ami mögöttem van
hadd legyen kár, szemét,
Ami előttem van:
legyen minden Tiéd!
Kegyelmed boruljon
utam hajlatára,
a nappalaimra
és az éjszakámra.
Havas téli napon
melegítsen Igéd,
a téli csend bennem
bontsa ki szépségét.
Szenvedélyes hittel
úgy várjam a tavaszt,
hogy a lelkem fáján
virágot bontson az.
És gyümölcstermő nyár
jöjjön életembe:
és a Te nagy Neved
szenteltesseék benne.

Csodákra emlékezni jó!

Határkőnél hittel megállni,
Határköveknél visszanézni,
Hálás szívvel múltat idézni:
Csodákra emlékezni jó!

Megáldott minden utunkat,
Hű és hatalmas kéz vezette,
Javunkra szolgált minden tette...
Csodákra emlékezni jó!

Látni, hogy át viharon, vészen
Hű Mesterünk hogyan segített,
Szívekre fényt hogyan derített...
Csodákra emlékezni jó!

Határköveknél hálát adni,
És hallelujás köszönetben méregetni
Nékünk mi mérhetetlen...
Csodákra emlékezni jó!

Messzi évekre visszanézni,
És számba venni az ezer áldást,
Erőt, kegyelmet, megbocsátást...
Csodákra emlékezni jó!

Hallelujás hál'adással
Leborulni egy határköre,
S elindulni hittel előre,
Amerre hív az Égi Szó!

(Túrmezei Erzsébet)

Hála

Addig mondogasd, hogy köszönöm, amíg így is gondolod.

Mondj köszönetet Istennek mindazokért és mindazért, amit utadba küldött! A hála az élet teljességét nyitja meg. Elegendővé varázsolja azt, amink van, sőt, még többé. A tagadást elfogadássá változtatja, a káoszt renddé, a zavarodottságból világosságot terem. Egy egyszerű étkezésből lakomát tud varázsolni, egy házból otthont, idegenből barátot. A problémákat ajándékokká változtatja, a kudarcokat sikerré. A váratlanból tökéletes időzítés lesz, a tévedésekből pedig fontos események. A puszta létezésből igazi élet, a zűrzavaros helyzetekből pedig fontos és jótékony tanulságokat hoz ki.

A hála értelmet ad múltunknak, békét hoz a mának, és fölvezet a jövő képét. Helyükre teszi a dolgokat. A hála a gonosz erejét is megtöri. Nincs olyan helyzet, vagy körülmény – nagy vagy kicsi –, melyet a hála ereje nem alakíthatna át. Kezdhetjük ezzel: mondjunk köszönetet magunkért, azért, aki ma vagyunk, aztán hagyjuk, hogy a hála elvégezze bennünk a maga munkáját! Mondj köszönetet, amíg így is gondolod! Ha elég sokszor mondod, el fogod hinni. Ma a hála átalakító erejét kérem életem minden körülményére.

Hálás életforma

Téged illet a dicséret, ó, Isten, a Sionon! (Zsolt.62:5.)

Bizonyára összefügg a hála a hittel. Aki hisz, az hálás, aki hálás, az azért az, mert hívő?! Wer denkt, der dankt - mondja a német szójátékszerűen. Aki gondolkodik, annak hálát kell adnia. Csak hálaadónapon, -napokon? Ekkor különösen. De mi van a két hálaadó ünnep között? Hol a hálás szív, hálás ajak, hálás élet, hálás család, gyüle-

kezet, nemzet? A hitetlenséggel együtt jár a hálátlanság. Ekkor az ember nem hálás, hanem hálátlan, mert elégedetlen és büszke, követelődző. Hát nem áll a dolgok mögött a mindenható Isten, akitől jön minden jó, és megérdemli a hálánkat?! A kegyelem alázatra és hálára készítet. A hitetlenségből büszkeség, lázadozás, dicsekvés és némaság fakad. Tudunk-e hálásak lenni a kevésen? Krisztussal a kevés is elég, nélküle a sok is mindig kevés. Úgy vagyunk vele talán még hálaadónapon is, mint Gyurika, aki kapott valami ajándékot, és aztán azt kérdezték tőle a jó szülei, hogy megtanítsák a rendre: Gyurika, és mit kell mondani? Na mit? Mondd már! Erre ő: Kérek még! Nem könnyű nekünk a hálára buzdítás után sem hálaadó, buzgó imába fogni. Lehet, hogy akkor is kéréssel kezdődik és fejeződik is be az imádságom. Pedig kegyelmet kegyelemre halmozva vett körül az Úr ebben az időszakban is, személyesen, családban, gyülekezetben. Téged nem? Talán könnyebb itt nekünk hálát adnunk, mint annak, akinek a szeretteit elsodorta az ár, az orkán vagy a földrengés. "Nézd az áldást, nézd meg egyenként, lásd, az Úr kezéből mennyi jó is ért!" Biztos, hogy jó evangéliumot hordozó eszköz a hálás, megelégedett hívő élet, mely nem korlátozódik dicsőítő istentiszteletre, sem hálaadónapok dömpingjére. Elnyögjük, dadogjuk, zengjük, daloljuk-e a hálánkat? Magasztaljuk, dicsőítsük és hódoljunk Urunk előtt! Az Úr hálás életet munkál bennünk. A vele való élő kapcsolatból hála és hódolat fakad.

Miből látszik, hogy hálás emberek vagyunk?

Ahogy az adományozóval bánunk. Úgy bánunk az adományozóval, ahogyan az adományaival. Mit teszünk azzal, amit kaptunk tőle?

Ha hálásak vagyunk a kegyelemért, akkor fogadjuk el, mert az adományozó halálosan komolyan gondolja, hogy elosztja és odaadja mindenkinek, akinek kell a kegyelem! Hálás az, aki elfogadja a kegyelmet. A hálátlan visszautasítja, és megássa saját ver-

mét.

Ha hálásak vagyunk a Megváltóért, Krisztusért, akkor higgyünk benne, és kövessük őt teljes szívvel! Ne mondjuk csak, hogy Úr Jézus, meg Uram, Uram, hanem igyekezzünk engedelmesen tenni, amit mond! Azok a barátai ugyanis, akik engedelmeskednek neki.

Ha hálásak vagyunk a gyülekezetért, akkor tagolódjunk be bemerítés által, és vállaljuk fel áldozatosan a részünket! Adjuk bele a szívünket a szolgálatba, hogy hálaáldozat legyen, és Isten gyógyító mosolya sugározhasson ránk! Ne bomlasszunk, hanem fáradjunk az egységén, harmóniáján, életet, békét munkálva hűségesen!

Ha hálásak vagyunk a testvérért, akkor szeressük, bocsássunk meg neki, és tekintsük különbnek magunknál! Sírjunk a sírókkal, és örüljünk az örülőkkel! Élünk szeretetben egymással! Mondjuk is el neki néha: "Hálás vagyok érted, testvérem, mert...!"

Ha hálásak vagyunk a szüleinkért, akkor hadd vegyék észre ők is! Ha jobban értené alma a fáját, több lenne az öröm öregedő szívükben.

Ha hálás vagy a párodért, akkor most szeresd, most értsd meg, értékeld! Most csókold, öleld, és sugdoss szép szavakat a fülebe! Lepd meg egy ajándékkal, és mondd meg neki, hogy mennyire szereted! Most adj neki virágot, ne a sírjára! Tégy a kedvére, üdvére!

Ha hálásak vagyunk a gyermekünkért, szeressük! Szánjunk rá időt! "Négyéves koráig tekintsd uradnak, tízéves koráig szolgáltnak, azután barátodnak!" Ha hálás vagy érte, neki megfelelő módon neveled.

Ha hálásak vagyunk az időért, gazdálkodjunk vele okosan, mert kifolyik a kezünk közül! Ne a szent időkön akarjunk nyerni! Szánjunk időt a lelkünkre is (imaáhitat, imaóra, csendesség, bibliaóra, istentisztelet, igetanulmányozás)!

Ha hálás vagy a testedért, engedd, hogy legyen a Szentlélek alkalmas temploma! Légy mértékletes, sportolj és kapcsolódj is ki! Hova rohansz? Élj karizmáid,

táladumaid, lehetőségeid szerint!

Ha hálás vagy a vezetőidért, működj együtt velük, légy hozzájuk szelíd és őszinte bírálattal, és hordozd őket imában!

Mivel rendelkezünk, amit nem kaptunk volna? Ha így van, akkor ne feledjük, kitől kaptuk! Hogy hálásak vagyunk-e az ajándékozóknak, abból látszik, ahogyan ajándékaival bánunk.

"Gyökerezetek meg, és épüljete fel őbenne, erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségebb!" (Kol.2:7.)

(Bayer György – BH.2005/42)

Derűs hétköznapi hálaadás

TUDJÁTOK MIT? Nincs is rossz kedvem!

Tulajdonképpen hálás vagyok, hogy

– Fizethetek adót, mert ez azt jelenti, hogy van munkahelyem és van jövedelmem is.

– Takaríthatok a tegnapi vendégek után, mert vannak barátaim.

– A templomban a mögöttem ülő hölgy hamisan énekelt, eszerint még hallok és hallásom is jó.

– Csak messzi találtam parkolót, mert ez azt jelenti, van autóm, és nem vagyok rokkant, tudok járni.

– Kissé szűkek már a ruháim, mert bőségesen van mit ennem.

– Ablakot tisztíthatok, takaríthatok, leviheitem a szemetet, lesöpörhetem a járdát, hiszen van lakásom.

– Öt szatyorról jövök haza a bevásárlásból, mert van mit venni és van miből, és még haza is tudom vinni.

– Megint tele van a szennyes kosár, mert van ruhám, amit fölvehetek.

– Meghozta a postás a fűtésszámlát, mert melegekedtem.

– A gyerekek megint kiborítottak, hiszen van családom és egészségesek.

– Este fáradtan dőlök az ágyba, mert tudtam dolgozni, és ágyam is van.

- (tetszés szerint folytatható...)

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a Testvéreket az ifjúság nevében.

Az elmúlt hónap sok programot tartogatott számunkra a rendszeres alkalmainkon kívül. Először a pénteki ifjúsági órákról ejtenék néhány szót. A legtöbb alkalmon 15-20 fő közötti létszám volt jelen. Ebben az évben is tartjuk magunkat a kialakult rendhez: a tanításon kívül játékkal, beszélgetéssel és közös vacsorázással töltjük az időt. Viszont szeretnénk nagyobb hangsúlyt fektetni a dicsőítésre, hiszen az iskolából, munkahelyről megérkezve az éneklésen keresztül elcsendesedhet a szívünk és Isten elé hozhatjuk hálánkat, problémáinkat. Így mostantól minden ifialkalmat egy fél órás dicsőítéssel kezdünk, s csak ez után következik a többi.

Nagy örömünkre szolgál, hogy ifjúságunk néhány új taggal bővült, akik tanulmányaik vagy az életünk alakulása miatt a mi gyülekezetünkbe járnak. Imádságainkban mindig kérjük az Urat, hogy adjon erőt és bölcsességet, hogy megoszthassuk az örömhírt a környezetünkben élőkkel, és bátoríthassuk egymást mi fiatalok a gyülekezetben belül is. Nagyon jó látni, amikor ezek az imák meghallgatásra találnak, és a Jóisten munkálkodik az életünkben, a gyülekezetünkben, környezetünkben.

És most néhány szót rendkívüli programjainkról.

Szeptember 14-én, vasárnap délután került sor az éves beszámolóra az ifjúsági nyaralásról. Nagyon lelkesen készültünk énekekkel, bizonyágtételekkel és egy képes beszámolóval, hogy átadhassunk egy picit abból a hangulatból, sok-sok élményből és vidámságból, amiben a karádi nyaralás alatt részünk volt. A fiatalokkal úgy éreztük, hogy nagyon áldásos volt ez az alkalom és örülünk, hogy volt lehetőségünk beszámolni erről a számunkra meghatározó néhány napról.

Szeptember 21-én, vasárnap a gyülekezet lelkipásztora és énekkara egész nap a

paksi hálaadó napon vett részt, ezért az ifjúság is velük tartott, hogy szolgálhasson a paksi testvérek között. Egy felolvasással és két énekkel készültünk, melyeket Széll Dalma vezetett gitáron és Katona Bernát kísért zongorán. Nagyon jó érzés volt látni, hogy az ottani testvérek is ismerték az énekeket, együtt énekeltek velünk és szívből örültek a szolgálatunknak.

Szeptember 27-én, szombaton került megrendezésre a VI. B.I.O.L.K, azaz a Baptista Ifjúsági Országos Labdarugó Kupa. Az ország legnagyobb keresztény tornája, a BIOLK, azért jött létre, hogy keresztény fiatalok és ifjúságok kapcsolatot ápolhassanak, és együtt sportolhassanak szervezett keretek között, valamint hogy teret adjunk az evangélium hirdetésének. A mostani eseményen a kiskőrösi baptista gyülekezet lelkipásztora, Boros Dávid tartott evangélizációt. A tornán 26 csapat vett részt. A mi gyülekezetünk már a júniusi bajnokságon is két csapatot indított és ez most sem volt másképp. A fiúk már hetekkel a torna előtt eljártak gyakorolni és felkészülési meccseket játszottak a pestszentimrei csapattal. Az ifjúsági órákon is állandó téma volt a közelgő esemény, hiszen nem csak a csapataink tagjai, hanem a többi fiatal is nagyon várta a tornát, így 27-én szinte az egész ifjúságunk megjelent a Varga Zoltán Sporttelepen. Minden elfogultság nélkül mondom, hogy a mi szurkolócsapatunk volt a leglelkesebb és a legnagyobb létszámú. Nagyon izgultunk a fiúkért és igyekeztünk bátorítani őket. Mind a két csapat szép eredményt ért el, de biztos vagyok benne, hogy lesz ez még jobb is, mert lelkesedésben nincs hiány.

Az elmúlt héten elbúcsúztattuk Lesták Mátét, aki ettől az évtől kezdve Londonban folytatja tanulmányait. Nehéz szívvel köszöntünk el tőle, hiszen az ifjúságunk fontos tagja, aki szinte minden alkalmon ott van és lelkesedésével, szolgálatkészségével minket is bátorít, emellett a focicsapatunkban is fontos szerepet tölt be. Egy személyre szóló ajándékkal és egy tortával köszön-

tünk el tőle, imádkoztunk Érte és kértük Istent, hogy vigyázzon rá és segítse Őt ebben az időszakban is. Örülünk neki, hogy ilyen lehetőség adódott az életében, de nagyon várjuk vissza és örülünk, hogy a szüneteket itthon fogja tölteni.

A következő időszakban több program is vár ránk. Az őszy folyamán az ifjúságunk egy nagyobb csapata Kiskőrös és Vác felé fogja venni az irányt, mert többen szeretnénk részt venni a Kiskőrösi illetve a Váci Ifjúsági Konferencián. Ezeket az eseményeket is minden évben Isten áldása kíséri, és mindig megerősödve térünk haza ezekről a konferenciákról, éppen ezért most is nagy izgalommal és várakozással tekintünk feléjük. Ezeken kívül tervezünk kirándulást, közös filmezést és egyéb programokat is az elkövetkezendő időszakban. A következő rovatban ezekről fogunk beszámolni.

(Lovász Debóra)

Szól-e még Isten az emberekhez?

Egyszer egy fiatalember, aki komoly lelki életet élt, elment egy bibliaórára egy baráti családdhoz. Csütörtök este volt. A találkozót vezető házaspár az imaórát két

részre osztotta: hallgassuk Istent, és engedelmesen kövessük, amit kér tőlünk. A fiúnak szünet nélkül az járt az eszében, vajon Isten ma is beszél még az emberekkel? A bibliaóra után barátaival még betértek egy kávézóba. A találkozón elhangzottakról beszélgettek. Mindannyian elmesélték, hogyan vezette őket Isten különböző utakon.

Este tíz óra körül járt, amikor a fiatalember elbúcsúzott a barátaitól. Beült az autójába, és imádkozni kezdett: – Istenem, ha még beszélsz az emberekkel, szólj hozzám. Hallgatni fogok a szavadra, és mindent megteszek, hogy engedelmesen kövessem, amit kívánsz.

Ahogy a város főutcáján hajtott, egyszerre különös gondolata támadt, mintha valaki azt mondta volna neki:

– Állj meg, és vedyél egy liter tejet! – Megráz-

ta a fejét, és hangosan megkérdezte: – Istenem, Te vagy az?

De mivel nem kapott választ, továbbhajtott. De a hang újra megszólalt:

– Vedyél egy liter tejet!

A fiatalembernek eszébe jutott a bibliai idézet, amikor a kis Sámuelhez szólt Isten, és ő nem ismerte fel a hangot.

– Rendben van, Istenem, ha valóban Te vagy az, akkor megveszem a tejet. Nem gondolom, hogy ez túl nagy próbatétel volna.

Megállt, megvette a tejet, és folytatta az útját hazafelé. A következő kereszteződésnél újra egy különös belső ösztönzést érzett: Fordulj be ebbe az utcába! Ez valami örület, gondolta magában, és ment tovább. De újból érezte, hogy be kellett volna fordulnia. Visszafordult hát, és követte a hangot. Félig tréfásan, félig komolyan azt mondta magában:

– Rendben, Istenem, megteszem!

Ment tovább az úton, elhagyott több kis utcát, míg egyszerre azt érezte, meg kell állnia. Megállt hát, és körülnézett. Tipikus városi környék volt, lakóházakkal és boltokkal. Nem a legjobb, de nem is a legelhanyagoltabb negyed. Az üzletek már bezártak, és a legtöbb ház ablaka sötét volt. Csak egy házban égett a lámpa az utca másik oldalán. A fiú újra hallotta a hangot:

– Menj, és add oda a tejet azoknak az embereknek, akik abban a házban laknak, a túloldalon.

A házra nézett. Kinyitotta a kocsiajtót, és kiszállt. De azután kétségei támadtak, és vissza akart szállni.

– Uram, ez örülség! Hogy csengethetnék be egy idegen házba éjféltkor?

A gondolat azonban, hogy oda kell adnia a tejet, nem hagyta nyugodni. Elindult hát, miközben azt mondta magában: Rendben van, Uram, ha Te mondod,

megyek, és odaadom a tejet ezeknek az embereknek. Ha az Úr azt kívánja, hogy örülként viselkedjem, hát jó. Én engedelmeskedni akarok Neki. Valami célja biztosan lehet; Ha pedig ki sem nyitják az ajtót, azonnal visszafordulok.

Átment az úton, megállt az ajtó előtt, és megnyomta a csengőt. Bentről mintha egy gyerek sírása hallatszott volna. Egyszerre egy érdes férfihang szólalt meg:

– Ki az? Mit akar?

Az ajtó kinyílt, mielőtt a fiú elfuthatott volna.
– Egy férfi állt előtte farmerben és ingben. Elég kellemetlen szag áradt róla, és nem lát-szott különösebben boldognak sem a fiatallem-ber láttán.

– Mi történt?

A fiatalember gondolkodás nélkül átnyújtotta az üveg tejet, és azt mondta:

– Ezt önöknek vettem.

A férfi megragadta az üveget, és beszaladt a házba. Azután egy nő szaladt át a folyosón ke-zében a tejjel, valószínűleg a konyha felé siet-ve. Mögötte a férfi, karján a síró csöppséggel. Amikor a férfi visszajött, a fiú látta, hogy a szemében hatalmas könnycseppek csillognak, majd zokogva azt mondta:

– Imádkoztunk. Nagyon sok tartozást kell kifi-zetnünk ebben a hónapban, és épp elfogyott minden pénzünk. Nincs több tejünk a kicsinek. Kértem az Urat, mutassa meg, hogy tudnék te-jet szerezni a kicsinek.

A felesége is kikiáltott a konyhából:

– Én arra kértem Istent küldjön egy angyalt. Ön egy Angyal?

A fiatalember kivette a zsebéből a pénztárcáját, és minden pénzét odaadta a férfinak. Azután megfordult, és szemében könnyekkel vissza-ment az autójához.

Megtapasztalta, hogy Isten ma is meghallgatja az igazak imáit.

(Forrás: Internet)

Engedd el a múltat!

„Ne nézz hátra, jön a farkas, nagyot üt a há-tadra” – szól a játékos mondóka. Gyerme-ként jó volt ezt játszani.

Sokan meg tudták állni, hogy nem fordul-tak meg, de ha meg is tették, nem történt semmi baj. Lótnak Isten parancsolta, hogy ne nézzen hátra. Ő és családja mégis meg-tette, amiért az életükkel fizettek.

Minden autón nagy szélvédő, és viszonylag kicsi visszapillantó tükör van. Gondoljunk csak bele. Mi lenne, ha egy hosszú út során folyamatosan a visszapillantó tükörbe néz-nénk, és csak ritkán pillantanánk előre? Ha így indulnánk útnak, néhány másodperc

múlva karamboloznánk. Az autótervezők is tudják, hogy ami mögöttünk van, az közel sem olyan fontos, mint az, ami előttünk van. Csak úgy jutunk előre, ha abba az irányba is nézünk. Ha az autóban is előre nézünk, miért ne tennénk ezt az életünkben is?

Gyakran nem is olyan egyszerű elengedni a múltat. Hogyan hagyhatjuk magunk mögött mégis? Mindenek előtt ne gondolkozzunk a múlton fölöslegesen, ne beszéljünk róla ál-landóan! Ne akarjuk a negatív emlékeket újra és újra átélni! Ne hagyjuk, hogy a csa-lódottság maradjon a meghatározó életérzé-sünk! Ne siránkozzunk azon, amin úgysem tudunk változtatni! Isten új kezdetet szeret-ne adni, de ahhoz, hogy ez megvalósulhas-son, el kell engedni a múltat. El kell bú-csúzni a csalódásoktól, a kudarcoktól, és hagyni kell, hogy ezek az ajtók bezáródja-nak mögöttünk! Lépünk tovább a jövő fe-lé, amelyet Isten tartogat a számunkra an-nak tudatában, hogy már úgysem tehetünk semmit a múlt kudarcával. A múltat nem tudjuk megváltoztatni, de a jövőt igen. Fon-tosabb az, ami előttünk van, mint az, ami mögöttünk. Sokkal fontosabb az, hogy mer-re megyünk, mint az, hogy honnan jöttünk és min mentünk keresztül. Megfelelő hoz-záállással többet nyerhetünk meg a jövő-ben, mint amit elveszítettünk a múlt során.

Ne nézzünk hátra!

Isten egyetlen embert sem alkotott meg anélkül, hogy ne helyezett volna bele érté-kes kincseket. Talán betemette az értékein-ket a depresszió, a keserűség, az erőtlenség, a kudarc és a félelem. Isten nagyszerű aján-dékai azonban továbbra is ott rejtőznek bennünk. Most rajtunk a sor. Kezdjük el ki-ásni őket a romok alól! Ha egy ajtó bezáró-dik mögöttünk, akkor Isten kinyit egy má-sikat. Ha pedig mindegyik ajtó bezáródik, akkor kinyit egy ablakot. Isten új kezdetet akar adni. Továbbra is nagyszerű terve van az életünkkel kapcsolatosan. De mikor kezd el ez a csodálatos terv megvalósulni? Ab-ban a pillanatban, amikor többé már nem hátra tekintgetünk, nem a veszteségek miatt

siránkozunk. Semmi sem tudja olyan mértékben akadályozni Isten tervének megvalósulását, mintha a múltnak élünk.

Drága testvérem! Ami mögötted van, az közel sem olyan fontos, mint ami a jövőben vár rád. Sokkal fontosabb az, hogy merre tartasz, mint az, hogy honnan jöttél. Ezért bátran nézz előre!

(Durkó Anett, baptist.hu)

A szív reformációja

Minden év októberének vége felé sokat halunk a reformációról, de keveset arról a belső megújulásról, amelyet tulajdonképpen a reformáció jelent. Ezt a ma is igen időszerű reformációt már az ószövetségi próféták is sürgették. Például Ezékiel, akinek ezt ígéri Isten: "Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek" (36:26.).

Isten eredeti elgondolásához képest hogy elferdült, eldeformálódott az ember gondolkodása, értékítélete! Ennek kellene az eredeti istenképüsigre reformálnia. Isten akarja ezt a deformálódott szívet reformálni, visszaalakítani az eredeti formájára, amikor ezt tanácsolja: "Változzatok el a ti értelmetek megújulása által!" (Róm.12:2.)

Megújulást jelent a szív reformációja. A próféta idézett igéje szerint Isten ígéri és egyben kínálja is mindenkinek ezt az új szívet. Az édenben az volt a természetes, hogy isteni természet volt az embernek. S a szív reformációjában ezt az elveszített isteni természetet kínálja fel Isten, s ebben a természetben az elveszített édent, az elveszített boldogságot. Péter apostol csodálatos lelki kincseket sorol az isteni természet részletezéseként, s azt is, hogy milyen feladatok következnek ebből a belső reformációból. Vegyük a fáradságot a meggazdagító elolvasásra (2.Pt.1:3-8.)!

Hogyan lehet az enyém a reformáció szelleme, lelki öröksége? Meg kell térnem, újjá kell születnem. A történelmi reformáció vaskos félreértése, s a reformáció deformációja az, ha valaki azt állítja, hogy mindent Isten cselekszik, nekem semmi tennivalóm nincs. No de mi az a

minden, amit Isten cselekszik? Kinek kell megtérnie, nekem, vagy az Istennek? A tékozló fiú példázatában az Istent jelképező atya otthon volt, s ő várta, hogy térjen meg, térjen haza, aki eddig nélküle élt. Ő teremtette meg az atyai házat, a legnemesebb értelemben vett egyházat, ő háritotta el megtérésem, hazatérésem akadályát, bűneim adósságát Jézus Krisztus váltságáhalála árán. Ez az a minden, amit Isten a maga részéről megtett. De megtérnem, hazamennem nekem kell.

Következetes dolog, hogy elsődleges emberi válaszként a kegyelemre a hazamenetel, a megtérés lehetőségére a hit. Hiszen ha nem hiszem, akkor meg sem mozdulok abba az irányba, mely Istenhez vezet. De a hitet végre is kell hajtanom: amit hiszek, azt cselekednem kell; ami rajtam áll, azt nekem kell megtennem! Senki sem mehet haza helyettem.

A megtérés megfordulást jelent. Arccal Isten felé, és háttal az Isten nélküliség, azaz az istentelenség felé. Isten arra szólít fel, "hogy többé ne emberi vágyak, hanem az Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralevő idejét" (1.Pt.4:2-4.).

A megtérés nem befejezése a keresztyén életnek, hanem a kezdete. Döntő fontosságú ez - ezért is nevezik döntésnek -, mert kezdet nélkül nincs sem folytatás, sem befejezés. A tékozló fiúnak (Lk.15:18-20.) megérkezve az atyai házhoz, miután veszi az atya bocsánatát, s miután vége a hazatérés ünnepi lakomájának, a továbbiakban nyilván valami hasznos tevékenységet kell folytatnia. Munka nélkül még az atyai házban, az egyházban sem lehet megélni. Ezzel a folytatással vannak tele az apostoli levelek.

Tehát a szív reformációjának a folytatása az "új életben járás" (Róm.6:4.). A megkeresztelt ember nem járhat a régi életben, mert Krisztus "azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt" (2.Kor.5:15.).

Állandó korrekcióval, helyesbítéssel történik az új életben járás. Mint aki kerékpáron vagy autóval megy: állandóan korrigálnia kell a kormányt az út részszakaszait, ha úton akar maradni, ha nem akar kátyúba vagy árokba borulni. Ezért van igaza Luther Mártonnak, aki azt mondta, hogy a nagy megtérés, a nagy irányváltás után "mindennap meg kell térni". Erre utal a reformáció egyik mindenkor érvé-

nyes jelszava: "semper reformari debet, mindig reformálódni kell". A mennyei cél felé vezető utunk ugyanis - akarva-akaratlanul - "atyáinktól örökölt hiábavaló" életünk (1.Pt.1:18.) "visszakísértése" miatt mindig hajlamosabb a deformációra, mint a reformációra.

Csak egyetlen akadálya lehet annak, hogy az új szív ajándéka a miénk legyen. S ez az egyetlen akadály: mi magunk vagyunk, ha ezt a ki-mondhatatlan ajándékot (2.Kor.9:15.) nem fogadjuk el. Egy régi, kedves ének viszont arra biztat: "Fogadd Jézust a szívedbe, Életed megmentőjét! Benne van az örök élet; S ez az élet lesz tiéd".

(Balog Miklós – BH.2005/44)

FAKANÁL

Bugaci tűzdelt kacsamell

Hozzávalók: 1 kg bőrös, csontos kacsamell, 3-4 gerezd fokhagyma, só, 1,5 deci fehérbor.

Elkészítése: A fokhagymát vékony csíkokra vágjuk és megtűzdeljük vele a kacsamellet. Sóval bedörzsöljük, és legalább egy órát állni hagyjuk, hogy a só jól átjárhassa. Közepesen meleg sütőben kezdjük el sütni. Sütés közben többször meglocsoljuk borral, majd saját zsíros pecsenyelevével. A sütés vége felé növeljük a sütő hőfokát, hogy a bőr szép pirosra és ropogósra süljön. A sült mellhúst a csonttól lefejtjük, ferdén felszeleteljük és a két mellcsontra visszarakva hagymás törtburgonyával, és vöröskáposzta-salátával körítjük.

HUMOR

Két szőlőszem megy a vasúti síneken. Azt mondja az egyik:

- Majd én szólok, ha jön a vonat.

Kis idő múlva:

- Must.

- Ki az abszolút vasutas házaspár?

- ???

- Eva Peron és Charlie Sheen...

Két barát horgászik egy tóban. Először fognak egy teáskannát, aztán egy fazekat, majd végül egy cipő akad a horogra. Egymásra néznek, és

az egyikük megszólal:

- Te, menjünk innen! Itt lakik lenn valaki.

- Józsika, mondj egy egyszerű mondatot!

- Fúj a szél.

- És azt tudod, milyen időben van ez a mondat?

- Viharos időben.

- Hogy lehet a fűből tejet csinálni?

- ???

- Oda kell adni a tehénnek.

- Hogy hívják az influenzás házasságokat?

- ???

- Lázaspár.

- Mit visz a szél Ferihegyen?

- ???

- Airport.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliára:

pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárásági megbeszélés: a hónap első

vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaház: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:

Laczkovszki János

Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbg.hu